

ODWOŁAĆ SIĘ (9) *vb pf*

Zawsze sie.

Oba o oraz a jasne.

inf odwołać się (5). ◇ *praet 3 sg m* odwołał się (2). ◇ *con 3 sg m* by się odwołał (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. praw. *Zaapelować do sądu wyższej instancji; appellare, evocare, provocare JanStat (7) :*

odwołać się do kogo (6): tákowéy ftronie/ przeciwko którém fkażń wyfzłá/ wolno będzie do wyszégó Sędziégó odwołać fie. *SarnStat 795, 806. Cf odwołać się od czego do kogo, Zwrot.*

odwołać się od czego do kogo (3): Od fkażánia do wyszégó Sędziégó odwołać fie káżdému wolno *SarnStat 806, 806 [2 r.].*

odwołać się od kogo na co (1): Káždému niechay będzie wolno od Sędziégó Ziemfkiégó álbo Grodzkiégó, odwołać fie fłowem ná Wiécá álbo Séym wálny. *SarnStat 806.*

Zwrot: »[do kogo] w fałszywym skazaniu odwołać się« (1): dla tego/ iż do wyszégó Sędziégó w fałszywym fkażánium odwołał fie [in falsa pronunciatione evocavit JanStat 643]. *SarnStat 795.*

Szereg: »nie apelować ani się odwołać, ani nie naganić« (1): w fzákże od tego fkażánia gdy go Sędzia czynił ten Piotr nie appellował/ ani fie do wyszégó Sędziégó odwołał/ áni nie nágánił [non provocavit, nec appellavit JanStat 649]. *SarnStat 806.*

2. praw. *Powołać się na coś, co może stanowić rozstrzygający dowód w sprawie; se referre JanStat [do czego] (2) :* Do których kfiąg/ gdyby fie ten/ który líft vkázuie/ odwołał [...] ma mu bydź dáná dylácia ná piérfwłzé roki ziemfkié/ które po téy fprawie nabliśfzé będą. *SarnStat 327 [idem] 766.*

Synonimy: 1. apelować, odezwać się, ruszyć.

Formacje współrdzenne cf WOŁAĆ.

Cf ODWOŁANIE SIĘ